

**ראש השנה כב. (משנה ראשונה) עד כב: (משנה)**

**ביאורים**

הבייתוסים והצדוקים – במהלך ההיסטוריה קמו כיתות שונות שתבעו זכות לפרש את התורה כפי דעתם ולא כפי חכמי המסורת. הצד השווה לכל הכיתות הללו הוא שכל הכיתות הללו נמחקו ונמוגו (כותים, צדוקים, בייתוסים, קראים) ואילו הפרושים נשארו למרות כל התלאות והקשיים (לפי זה כך גם סופם של הרפורמים יהיה כנראה להעלם מעל במת ההיסטוריה).

**משנה**

**קרובים**

**ת"ק:** פסולים לעדות החודש.  
**ר' שמעון:** כשרים לעדות החודש.  
 ר' יוסי הביא מעשה שבו ב"ד לא הכשירו קרובים (אך הכשירו עבד).

**המקור של ר"ש:**

"... **אשה ואהרן... בהצדקה הזה לכבס**" – עדות זו כשרה בכבס. (במשה ואהרן שהם אחים)  
**תגובת ת"ק:** משם לומדים שעדות זו מסורה לכבס (לחשובי הדור) לקבל אותה.

**רב חנן בר רבא, רב הונא:** הלכה כר' יוסי (=ת"ק) – (כיוון שיש מעשה כדעה זו).  
**שמואל:** הלכה כר' שמעון (ויש גורסים: אין הלכה כר' שמעון).

**משנה**

**פסולין לעדות**

**פסולי עבירה:** המשחק בקוביא, מלוי בריבית, מפריחי יונים, סוחרי שביעית.  
**פסולי מעמד:** עבדים.

**הכלל:** כל מקום שבו אשה פסולה להעיד - גם הם פסולים.

פסולי העבירה פסולים רק מדרבנן. (ר' תוס')

ובעדות שאשה כשרה להעיד, גם הם כשרים.  
 (כגון: להעיד על מיתת אדם כדי להשיא את אשתו)

**משנה**

**יש לחלל שבת כדי לבוא להעיד על החודש.** (כשאינו יכול ללכת: לוקחים לו חמור. במקום סכנה: לוקחים נשק. כשהדרך רחוקה: לוקחים אוכל) ו**בתנאי:** שיספיקו להגיע לב"ד כדי שיקדשו את החודש באותו יום.  
**המקור:** "אִלֵּה מוֹצְאֵי ה' אֶרֶץ תִּקְרָא אֹתָם בַּמוֹצֵץ".

**משנה**

**אם מי שבא להעיד על החודש אינו מוכר לב"ד:**  
 ב"ד שבעירו שולחים איתו אחר להעיד עליו.

**הסיבה שהעד צריך להיות מוכר:**  
 בגלל נסיונות הרמאות של הבייתוסים.

הכוונה היא ששולחים זוג עדים אחר להעיד עליו (אחד לבד אינו נאמן).

הבייתוסים רצו שט"ו ניסן יחול בשבת (כדי ש'ממחרת השבת' שלנו יחול ביום א').

עד אחד נאמן להעיד שקידשו ב"ד את החודש. [כי זה דבר שעשוי להתגלות, ולכן אינו משקר]